

да имъ. Послѣ го задохихъ съ една болѣрска мома, която сѣ тѣй бѣше разумна и хубавица, и прѣминувахъ единъ честитъ животъ. Той изучи нѣколко младежи, които бѣхъ способни за сичко и станахъ достойни граждани полезни на отечеството си.

Човѣче! недѣй са лени да изучишь отъ малка съ-какви художества, които да употребишь спорѣдъ врѣмето и мѣстото; стига само добрѣ да ги знаешъ и тогава нѣйдѣ неоставашъ гладенъ, както и тойзи благо-разуменъ учитель.

ПРИКАСКА.

За тритѣ поржчанія на птичето

*За прѣминалото да не тѣжшишь,
За невъзможнитѣ нѣща да са нетрудишь,
За което неразбирашь сичко да невѣрвашъ.*

Нѣкой си човѣкъ, като уловилъ едно птиче и по-йскалъ да го изяде, то му ушъ продумало: „О добрій човѣче! защо искашь да ма изядешъ? какво ще са научишь отъ мене? азъ съмъ за тебе една хапка“. — Наистина тѣй е отговорилъ той, но пѣкъ за що да та неизямъ, като си ми са паднало на ржка?— „За това недѣй ма изяда, рекло птичето, защото азъ щѣ ти кажъ три важни заповѣди, които грѣба у всичкія си животъ да ги помнишь.“ — Каго е тѣй кажи ми ги и азъ щѣ та пусна да си идешъ, отвърналь той. Тогава пти-чето му казало:

1-во. За прѣминалото да нетѣжшишь,

2-ро. За невъзможнитѣ нѣща да са нетрудишь,

и 3-то. За което неразбирашь лесно да невѣрвашъ.

Товага го пустваль и то: пжр-р-р! подхвъркна и кацна върху една топола, отдѣто почнало гордо да са смѣе, като си перяше крилцата и ги тупаше, въртѣщицъ са съ разни движенія, като да искаше да испита онзи човѣкъ, дали му помни заповѣдитѣ; тѣй